

Rättsfallssamlingen

Mål C-160/17

**Raoul Thybaut m.fl.
mot
Région wallonne**

(begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État (Belgien))

”Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2001/42/EG – Artikel 2 a – Begreppet ’planer och program’ – Artikel 3 – Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program – Fastighetsbildningsområde – Möjlighet att avvika från plan- och byggföreskrifter – Ändring av ’planer och program’”

Sammanfattning – Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 juni 2018

Miljö — Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program — Direktiv 2001/42 — Plan och program — Begrepp — Fastighetsbildningsområde enligt en förordning, genom vilken det avgränsas ett geografiskt område för ett plan- och byggprojekt och enligt vilken det är möjligt att avvika från vissa plan- och byggföreskrifter — Omfattas

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42, artiklarna 2 a, 3.1 och 3.2 a)

Artiklarna 2 a, 3.1 och 3.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ska tolkas så, att en förordning om godkännande av ett fastighetsbildningsområde, vars enda syfte är att avgränsa ett geografiskt område, inom vilket det kan genomföras ett plan- och byggprojekt som syftar till att omstrukturera och utveckla urbana funktioner och som innebär att det är nödvändigt att inrätta, ändra, utvidga eller ta bort vägar och allmänna områden eller att uppföra byggnation som skjuter ut över nämnda vägar och allmänna områden, när det för att genomföra detta är tillåtet att avvika från vissa plan- och byggföreskrifter, på grund av denna möjlighet till undantag, omfattas av begreppet ”planer och program” som kan antas medföra betydande miljöpåverkan i den mening som avses i detta direktiv, med den följd att en miljöbedömning ska göras.

Enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2001/42, ska planer och program uppfylla två kumulativa villkor, nämligen dels att de ska utarbetas och/eller antas av en myndighet på nationell, regional eller lokal nivå eller utarbetas av en myndighet för att antas av parlamentet eller regeringen genom ett lagstiftningsförfarande, dels att de krävs i lagar och andra författningar.

Vidare ska enligt artikel 3.2 a i direktiv 2001/42 planer och program regelmässigt vara föremål för en miljöbedömning om de utarbetas för vissa sektorer och om de anger förutsättningarna för kommande tillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till MKB-direktivet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juni 2010, Terre wallonne och Inter-Environnement Wallonie, C-105/09 och C-110/09, EU:C:2010:355, punkt 43).

Vad beträffar det första villkoret, följer det av ordalydelsen i artikel 3.2 a i direktiv 2001/42 att denna bestämmelse bland annat avser sektorn för ”fysisk planering eller markanvändning”.

När det gäller frågan huruvida en rättsakt, såsom den överklagade rättsakten, anger förutsättningarna för kommande tillstånd för projekt, kan det påpekas att EU-domstolen redan har slagit fast att begreppet ”planer och program” avser alla rättsakter som – genom att regler och förfaranden för kontroll som är tillämpliga inom den aktuella sektorn definieras – fastställer en omfattande samling kriterier och former för utfärdande av tillstånd och genomförande av ett eller flera projekt som kan antas medföra betydande miljöpåverkan (dom av den 27 oktober 2016, D’Oultremont m.fl., C-290/15, EU:C:2016:816, punkt 49 och där angiven rättspraxis).

Begreppet ”en omfattande samling kriterier och former” ska i detta hänseende förstås kvalitativt och inte kvantitativt. Det finns nämligen anledning att reducera möjligheterna att kringgå de skyldigheter som följer av direktiv 2001/42, exempelvis genom att olika delåtgärder vidtas, vilket minskar direktivets ändamålsenliga verkan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 oktober 2016, D’Oultremont m.fl., C-290/15, EU:C:2016:816, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

Även om en sådan rättsakt inte innehåller och inte kan innehålla några positiva föreskrifter, så innebär den möjlighet att lättare få tillstånd till att avvika från gällande plan- och byggföreskrifter som införs genom den att det rättsliga systemet ändras och medför att det fastighetsbildningsområde som är aktuellt i det nationella målet omfattas av artiklarna 2 a och 3.2 a i direktiv 2001/42.

(se punkterna 42, 46, 47, 54, 55, 58 och 67 samt domslutet)